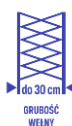
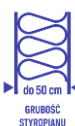

ATLAS ROKER U

wielofunkcyjna zaprawa klejąca do mocowania termoizolacji i zatapiała siatki

- paroprzepuszczalna
- zbrojona włóknami
- podwyższona odporność na pęknięcia i rysy
- rekomendowana do systemów elewacyjnych i garażowych o wysokiej izolacyjności akustycznej.

Właściwości

ATLAS ROKER U produkowany jest w postaci suchej mieszanki najwyższej jakości spoiwa cementowego, kruszyw, dyspersji polimerowych i środków modyfikujących.

Bardzo wysoka przyczepność – dzięki podwyższonej zawartości dyspersji polimerowych, klej wykazuje wysoką przyczepność do podłoży mineralnych i ceramicznych oraz do płyt wełny mineralnej. Na kształtowanie tego parametru korzystnie wpływa również zróżnicowany, szczelny stos nasypowy mieszanki kruszyw. Zaprawa mocno przylega nawet do trudnych podłoży, np. do powierzchni pokrytych powłokami malarskimi o dobrej przyczepności do podłoża.

Wysoka elastyczność – podwyższona zawartość dyspersji zwiększa elastyczność zaprawy, która doskonale kompensuje naprężenia, wynikające z oddziaływań termicznych i użytkowych na warstwy systemu.

Zwiększona odporność na powstawanie rys i pęknięć – dzięki zbrojeniu strukturalnemu włóknami zaprawa posiada podwyższoną odporność na:

- powstawanie mikrorys na wstępnym etapie wiązania,
- powstawanie pęknięć w trakcie eksploatacji systemu.

Wysoka paroprzepuszczalność – nie ogranicza przepływu pary wodnej przez ocieploną przegrodę, co ma znaczenie zwłaszcza przy użyciu wełny mineralnej.

Przeznaczenie

W systemach ETICS:

- do przyklejania płyt termoizolacyjnych z wełny mineralnej o grubości do 30 cm,
- do przyklejania płyt termoizolacyjnych ze styropianu EPS (białego i grafitowego) o grubości do 50 cm,
- do wykonywania na nich warstwy zbrojonej.

Jest zalecany do prac izolacyjnych w budownictwie pasywnym i energooszczędnym.

FUNKCJA W SYSTEMIE OCIEPLEŃ

mocowanie termoizolacji	+
wykonywanie warstwy zbrojonej	+

RODZAJ SYSTEMU OCIEPLEŃ

system tradycyjny (wykończony tynkiem cienkowarstwowym)	+
system garażowy (ocieplenie stropów od strony zewnętrznej)	+

RODZAJE PŁYT TERMOIZOLACYJNYCH

płyty EPS - styropianowe białe	+
płyty EPS - styropianowe grafitowe	+
płyty z wełny mineralnej o uporządkowanej strukturze włókien (lamelowej)	+
płyty z wełny mineralnej o nieuporządkowanej strukturze włókien (fasadowej)	+

RODZAJE OBIEKTÓW

budownictwo mieszkaniowe	+
obiekty użyteczności publicznej, oświatowe, biurowe, służby zdrowia, sportowe	+
budownictwo handlowe i usługowe	+
budownictwo przemysłowe	+
magazyny przemysłowe	+
budownictwo komunikacyjne	+
budynki gospodarcze i inwentarskie	+
garaże podziemne	+
budynki wysokie >25 m	+
budownictwo pasywne	+
budownictwo energooszczędne	+

RODZAJ PODŁOŻA	
mury z betonu komórkowego	+
mury z cegły lub pustaków silikatowych	+
mury z cegły lub pustaków ceramicznych	+
mury z bloczków betonowych	+
mury kamienne	+
ściany z betonu wykonywanego na budowie	+
ściany z betonu prefabrykowanego	+
tynki cementowe i cementowo-wapienne	+
ściany pokryte silnie przylegającymi powłokami farb (každorazowo wymaga oceny przyczepności)	+
stropy od strony sufitów, pod pomieszczeniami ogrzewanymi	+

Dane Techniczne

Gęstość nasypowa (suchej mieszanki)	ok. 1,43 kg/dm ³
Proporcje mieszania: woda / sucha mieszanka	0,22÷0,24 l / 1 kg 5,50÷6,00 l / 25 kg
Min./max. grubość warstwy zbrojonej	4 mm / 6 mm
Temperatura stosowania (podłoża i otoczenia)	od +5 °C do +30 °C
Czas dojrzewania*	ok. 5 minut
Czas gotowości do pracy*	ok. 2 godzin
Czas otwarty pracy*	min. 30 minut
Wodochłonność po 24 godzinach	< 0,5 kg/m ²
Przyczepność do betonu	≥ 0,25 MPa
Przyczepność do termoizolacji	≥ 0,08 MPa
Wytrzymałość na ściskanie wg PN-EN 1015-11:2001+A1:2007	kategoria CS IV (> 20 N/mm ²)
Wytrzymałość na zginanie wg PN-EN 1015-11:2001+A1:2007	> 5,5 kN/mm ²
Reakcja na ogień (w systemie ATLAS ROKER z tynkami mineralnymi i silikatowymi)	klasa A2-s2,d0
Reakcja na ogień (w systemie z tynkami akrylowymi i silikonowymi)	klasa B-s1,d0

*) wartości podane w tabeli rekomendowane są dla warunków aplikacji w temperaturze ok. 20 °C i 55 % wilgotności.

Wymagania techniczne

ATLAS ROKER U jest składnikiem zestawów wyrobów do wykonywania ociepleń systemami:

Nazwa systemu	Numer Aprobaty Technicznej/ Krajowej Oceny Technicznej
ATLAS ROKER G	ITB-KOT-2018/0583 wydanie 1
ATLAS ROKER	AT-15-2930/2016
ATLAS ROKER EPS	ITB-KOT-2020/1188 wydanie 1
ATLAS ETICS	ITB-KOT-2020/1616 wydanie 1
ATLAS RENOTER W	ITB-KOT-2020/1187 wydanie 1

Przyklejanie termoizolacji

Przygotowanie podłoża pod płyty:

Podłoże powinno być:

- **niezmrożone i suche**,
- **stabilne** - dostatecznie nośne, odporne na odkształcenia, pozbawione substancji obniżających przyczepność i wysezonowane,
- **równe** - większe nierówności należy wypełnić zaprawą ATLAS ZW 330 lub ZAPRAWĄ TYNKARSKĄ ATLAS,
- **oczyszczone** - z warstw mogących osłabić przyczepność zaprawy, zwłaszcza z kurzu, brudu, wapna, olejów, tłuszczów, wosku, resztek farby,
- **zagruntowane** - gruntowanie emulsją ATLAS UNI-GRUNT lub ATLAS UNI-GRUNT ULTRA wykonać w przypadku podłożu zbyt chłonnych lub nierównomiernie nasiąkliwych (np. w przypadku wcześniejszych lokalnych napraw); gruntowania wymagają również słabe tynki cementowe, cementowo-wapienne, a także mury wykonane z betonu komórkowego, bloczków silikatowych lub pustaków żużlobetonowych.

Przed rozpoczęciem klejenia płyt należy zamocować i wypoziomować listwę cokołową, która stanowi dolne wykończenie ocieplenia.

Szczegółowe wskazania dotyczące przygotowania podłoża, w zależności od jego rodzaju.

Rodzaj podłoża	Sposób postępowania
Tynki „głuche”	bezwzględnie usunąć
Powłoki malarskie o niskiej przyczepności i inne zanieczyszczenia osłabiające przyczepność zaprawy do podłoża	usunąć mechanicznie np. poprzez mycie hydrodynamiczne
Fasady z porażeniem mikrobiologicznym na powierzchni (grzyby rozkładu pleśniowego, algi, porosty)	powierzchnię oczyścić mechanicznie, następnie użyć preparatu ATLAS MYKOS PLUS.
Budynki wzniesione w technologii wielkiej płyty	Oprócz oceny stanu podłoża należy sprawdzić stan połączeń międzypłytowych. Kit z połączeń mogący wchodzić w reakcję chemiczną z termoizolacją należy usunąć. W obiektach wzniesionych z zastosowaniem zewnętrznych prefabrykowanych płyt warstwowych należy dokonać oceny technicznej stanu pierwotnego zamocowania warstwy fakturowej. W razie potrzeby, przed robotami dociepleniowymi, wzmocnić to połączenie przez dodatkowe kotwienie. Ocenę i projekt techniczny w tym zakresie powinna wykonać osoba z uprawnieniami konstrukcyjnymi.

Przyklejanie płyt

Przygotowanie kleju

Materiał z worka należy wsypać do naczynia z odmierzoną ilością wody (proporcje podane w Danych Technicznych) i mieszać mieszarką wolnoobrotową z mieszadłem do zapraw, aż do uzyskania jednolitej konsystencji. Rozrobiony klej należy odstawić na 5 minut i ponownie wymieszać. Przygotowany w ten sposób klej należy wykorzystać w ciągu ok. 2 godzin.

Przyklejanie płyt z wełny mineralnej

Powierzchnię płyt należy cienko przeszpaclować zaprawą, a następnie nałożyć na nią „właściwą warstwę” i przeciągnąć pacą zębatą o wymiarach zębów 10 x 10 mm.

Płyty izolacyjne kleić przy zachowaniu mijankowego układu spoin pionowych. Bezpośrednio po nałożeniu zaprawy klejącej płytę należy przyłożyć do podłoża, a następnie dobić dożądanego położenia. Do mocowania za pomocą łączników mechanicznych można przystąpić najwcześniej po upływie doby od przyklejenia płyt. Należy stosować dyble z trzpieniem metalowym, ocynkowanym w ilości zgodnej z projektem technicznym ocieplenia, min. 4 szt/m².

Przyklejanie płyt styropianowych

Zaprawę klejącą należy nanieść na wewnętrzną stronę płyty metodą „pasmowo-punktową”. Szerokość przemy obwodowej, ułożonej wzdłuż krawędzi płyty, powinna wynosić co najmniej 3 cm. Na pozostałą powierzchnię należy nałożyć równomiernie 6÷8 placków o średnicy min. 8 cm. W sumie należy nałożyć taką ilość masy, aby pokrywała ona co najmniej 40% powierzchni płyty (po dociśnięciu płyty do podłoża min. 60 %) i zapewniała stabilne mocowanie płyty na ścianie. Zaprawę klejącą nanosi się jedynie na powierzchnię płyt izolacyjnych, nigdy na podłoże. Zaleca się aby grubość zaprawy pod płytą po dociśnięciu nie przekraczała 10 mm. Przy równych i gładkich podłożach, dopuszczalne jest równomierne rozprowadzanie zaprawy pacą zębatą po całej powierzchni płyty. Wielkość zębów pacy powinna wynosić nie mniej niż 10 x 10 mm.

Płyty izolacyjne kleić przy zachowaniu mijankowego układu spoin pionowych. Bezpośrednio po nałożeniu zaprawy klejącej płytę należy przyłożyć do podłoża, a następnie dobić dożądanego położenia za pomocą łaty. Do mocowania za pomocą łączników mechanicznych można przystąpić najwcześniej po upływie doby od przyklejenia płyt. W przypadku dodatkowego mocowania należy stosować łączniki z trzpieniem tworzywowym lub stalowym w ilości zgodnej z projektem technicznym ocieplenia, min. 4 szt/m².

Warstwa zbrojona

Przygotowanie kleju

Materiał z worka należy wsypać do naczynia z odmierzoną ilością wody (proporcje podane w Danych Technicznych) i mieszać mieszarką wolnoobrotową z mieszadłem do zapraw, aż do uzyskania jednolitej konsystencji. Rozrobiony klej należy odstawić na 5 minut i ponownie wymieszać. Przygotowany w ten sposób klej należy wykorzystać w ciągu ok. 2 godzin.

Przygotowanie płyt z wełny mineralnej pod warstwę zbrojoną

Powierzchnia płyt powinna być wolna od szronu, równa, czysta, stabilna.

Wykonywanie warstwy zbrojonej na płytach z wełny mineralnej

Do wykonania warstwy zbrojonej można przystąpić nie wcześniej niż po trzech dniach od przyklejenia płyt. Warstwę zbrojoną stanowi siatka zbrojąca, wykonana z włókna szklanego, zatopiona w zaprawie klejącej. Na zamocowane płyty należy nałożyć warstwę zaprawy w 2/3 końcowej ilości i rozprowadzić ją równomiernie po powierzchni pacą zębatą. W zaprawie zatopić napięty pas siatki. Następnie nałożyć pozostałą 1/3 ilości zaprawy i dokładnie zagładzić powierzchnię. Pozostałe nierówności po wyschnięciu zaprawy należy zeszlifować, ponieważ mogą uniemożliwić prawidłowe wykonanie tynku.

W celu uniknięcia zarysowań w narożach otworów należy pod kątem 45 stopni wkleić dodatkowe paski siatki o wymiarach min. 20 x 35 cm. Wzmocnienia powinny znajdować się pod właściwą warstwą zbrojoną.

Przygotowanie płyt styropianowych pod warstwę zbrojoną

Powierzchnia płyt przed wykonaniem na nich warstwy zbrojonej powinna być wolna od szronu, równa, czysta, stabilna i odpylona. Przed wykonywaniem warstwy zbrojonej płyty należy przeszlifować i odpylać.

Wykonywanie warstwy zbrojonej na płytach styropianowych

Do wykonania warstwy zbrojonej można przystąpić nie wcześniej niż po trzech dniach od przyklejenia płyt. Warstwę zbrojoną stanowi siatka zbrojąca, wykonana z włókna szklanego, zatopiona w zaprawie klejącej.

Warstwę zbrojoną wykonuje się w jednej operacji poprzez równomierne nałożenie zaprawy pacą (np. zębatą o rozmiarze zębów 6-10 mm), a następnie rozłożenie siatki zbrojącej i zatopienie jej przy użyciu pacy, jednocześnie szpachlując na gładko. Ważne jest aby siatka zbrojąca była niewidoczna i całkowicie zatopiona w kleju. Siatkę należy układać na zakład o szerokości min. 10 cm.

Pozostałe nierówności po wyschnięciu zaprawy należy zeszlifować, ponieważ mogą uniemożliwić prawidłowe wykonanie tynku.

W celu uniknięcia zarysowań w narożach otworów należy pod kątem 45 stopni wkleić dodatkowe paski siatki o wymiarach min. 20 x 35 cm. Wzmocnienia powinny znajdować się pod właściwą warstwą zbrojoną.

Prace wykończeniowe

Prace wykończeniowe

Do tynkowania można przystąpić, po wyschnięciu zaprawy (ok. 3 dni) i gdy warunki atmosferyczne będą odpowiadały wymaganiom wskazanym w Kartach Technicznych tynków.

Zużycie

Dokładne zużycie jednostkowe materiału zależne jest od parametrów podłoża (m.in. stopnia równości) oraz od przyjętej technologii przyklejania płyt.

Przyklejanie płyt z wełny mineralnej: ok. 4,5-5,5 kg/m².

Przyklejanie płyt styropianowych: od 4,0 do 5,0 kg/m².

Warstwa zbrojąca na płytach z wełny mineralnej: ok. 5,5-6,5 kg/m².

Wykonanie warstwy zbrojonej na płytach styropianowych: od 3,0 do 3,5 kg/m².

Opakowania

Worki papierowe 25 kg.

Informacje o bezpieczeństwie

Zawiera cement. Może powodować podrażnienie dróg oddechowych. Działa drażniąco na skórę. Powoduje poważne uszkodzenie oczu. Może powodować reakcję alergiczną skóry. Chronić przed dziećmi. Unikać wdychania pyłu. Stosować rękawice ochronne, odzież ochronną, ochronę oczu i ochronę twarzy. W przypadku kontaktu ze skórą (lub włosami) natychmiast usunąć (zdejmąć) całą zanieczyszczoną odzież. Spłukać skórę pod strumieniem wody (prysznicem). W przypadku podrażnienia skóry lub wysypki zasięgnąć porady lekarza (zgłosić się pod jego opiekę). W przypadku dostania się do oczu ostrożnie płukać wodą przez kilka minut. Wyjąć soczewki kontaktowe (jeżeli są i można je łatwo usunąć). Nadal płukać. Postępować zgodnie z Kartą Charakterystyki.

Przechowywanie i transport

Przewozić i przechowywać w zamkniętych oryginalnych i oznakowanych opakowaniach, w suchych pomieszczeniach, najlepiej na paletach. Nie wystawiać bezpośrednio na działanie promieni słonecznych. Przechowywać w suchym, chłodnym i dobrze wentylowanym pomieszczeniu, z dala od niezgodnych materiałów (patrz sekcja 10. Karty Charakterystyki), napojów i jedzenia. Chronić przed wilgocią – produkt ulega nieodwracalnemu stwardnieniu pod wpływem wilgoci. Okres przechowywania zaprawy w warunkach zgodnych z podanymi wymaganiami wynosi 12 miesięcy od daty produkcji umieszczonej na opakowaniu. Zawartość rozpuszczalnego chromu (VI) w gotowej masie wyrobu $\leq 0,0002\%$.

Ważne informacje dodatkowe

Nie przyklejać nagrzanego styropianu grafitowego. Nie dopuszczać do nagrzewania styropianu grafitowego w trakcie jego montażu oraz w czasie wstępnego wiązania kleju. Nagrzanie styropianu grafitowego, na którymś z wymienionych etapów może skutkować odspojeniem styropianu od kleju.

W trakcie robót konieczne jest stosowanie osłon na rusztowaniach. Nie wolno prowadzić prac w czasie opadów śniegu lub deszczu oraz przy silnym wietrze.

W razie konieczności klejenia płyt styropianowych na słabych podłożach, o nośności trudnej do określenia (np. niestabilnych, pyłących, trudnych do oczyszczenia) zaleca się wykonać próbę przyczepności. Polega ona na przyklejeniu w charakterystycznych (istotnych, reprezentatywnych) miejscach elewacji kostek styropianu o wymiarach 10x10x10 cm i sprawdzeniu połączenia:

- po 3 dniach w przypadku normowych warunków,
- po 5 dniach gdy temperatura wynosi poniżej 10 °C i wilgotność powyżej 80 %.

Wytrzymałość podłoża można uznać za dostateczną, jeżeli podczas odrywania ręką styropian ulegnie rozerwaniu. Gdy kostka zostanie oderwana wraz z zaprawą i warstwą podłoża to podłoże nie jest wystarczająco nośne. Dalsze postępowanie w takim przypadku, np. określenie sposobu usunięcia słabej warstwy, powinno być opisane w projekcie technicznym ocieplenia.

Narzędzia należy czyścić czystą wodą, bezpośrednio po użyciu. Trudne do usunięcia resztki związanej już zaprawy zmywa się środkiem ATLAS KONCENTRAT DO SILNYCH ZABRUDZEŃ CEMENTOWYCH.

Informacje zawarte w Karcie Technicznej stanowią podstawowe wytyczne, dotyczące stosowania wyrobu i nie zwalniają z obowiązku wykonywania prac zgodnie z zasadami sztuki budowlanej i przepisami BHP. Wraz z wydaniem niniejszej karty technicznej, wszystkie poprzednie tracą ważność. Dokumenty towarzyszące wyrobowi dostępne są na www.atlas.com.pl.

Treść karty technicznej oraz użyte w niej oznaczenia i nazwy handlowe są własnością Atlas sp. z o.o. Ich nieuprawnione wykorzystanie będzie sankcjonowane.

Data aktualizacji: 2021-02-19

